

**Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság
Fegyelmi Tanácsa**

Ügyszám: **2025. F. 171/10.**

A Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsa **dr. [...]** budapesti ügyvéd ellen folyamatban lévő fegyelmi eljárásban a **2025. szeptember 8.** napján megtartott nem nyilvános tárgyaláson, zárt ülésben meghozta és kihirdette az alábbi

fegyelmi határozatot:

A Fegyelmi Tanács az eljárás alá vont ügyvéddel szemben **megszünteti, és írásban figyelmezteti.**

A Fegyelmi Tanács kötelezi az eljárás alá vont ügyvédet arra, hogy 80.000,- Ft átalányköltséget 30 napon belül fizessen meg a Budapesti Ügyvédi Kamara pénztárába, vagy banki utalással teljesítse a Budapesti Ügyvédi Kamara bankszámlájára.

I n d o k o l á s:

A bejelentés és az előzetes vizsgálat

A bejelentő 2025. január 7. napján beadvánnyal fordult a Budapesti Ügyvédi Kamarához, amelyben az eljárás alá vont ügyvéd téves tájékoztatását kifogásolta.

A bejelentés alapján a vezető fegyelmi biztos 2025. január 15. napján elrendelte az előzetes vizsgálatot.

Az eljárás alá vont ügyvéd 2025. január 30. napján igazoló jelentést terjesztett elő, amelyhez csatolta az ügyben releváns iratait.

A fegyelmi biztos 2025. február 13. napján felhívta az eljárás alá vont ügyvédet, hogy csatolja az ügyben keletkezett megbízási szerződését, illetőleg bármely más okiratot vagy bizonyítékot, mely a nyilatkozatában előadottakat a bejelentő tájékoztatásának megtörténte tekintetében igazolják.

A vizsgálati eljárás eredményeként a fegyelmi biztos az eljárás alá vont ügyvéddel szemben fegyelmi eljárást kezdeményezett.

A fegyelmi biztos a fegyelmi ügy tárgyaláson kívüli elbírálását támogatva, végindítványában az eljárás alá vont ügyvéd felelősségének 2 rendbeli, szándékos fegyelmi vétségben való megállapítását kérte, megrovás fegyelmi büntetés kiszabása mellett.

A Fegyelmi Tanács elnöke a vezető fegyelmi biztos végindítványát azzal a felhívással küldte meg az eljárás alá vont ügyvédnek, hogy észrevételeit 15 napon belül tegye meg, egyúttal tájékoztatta az eljárás alá vont ügyvédet arról, hogy a Fegyelmi Tanács határozatát tárgyalás tartása nélkül fogja meghozni.

Az eljárás alá vont ügyvéd 2025. június 3. napján észrevételt nyújtott be, amelyben kérte a tárgyalás megtartását.

A megállapított tényállás

A bejelentő 2024. nyarán - több alkalommal is - felkereste az eljárás alá vont ügyvédet irodájában és előadta, hogy több ingatlanal rendelkezik B.-en és S.-en, mely ingatlanokra, megtevesztése révén, holtig tartó haszonélvezeti jog került harmadik személyek részére bejegyzésre. A személyes konzultációk alkalmával a bejelentő előadta, hogy a 2024. június 17. napján kelt „*Kölcsönszerződés és tartozást elismerő nyilatkozat*” megkötésekor tévedésbe ejtették, mivel csupán később szerzett arról tudomást, hogy a nyilatkozat tartalma eltér attól, amiről a szerződéskötéskor tudott.

A „Kölcsönszerződés és tartozást elismerő okiratban” – melyet nem az eljárás alá vont ügyvéd szerkesztett – K.L., mint *„tartozást elismerő adós és kölcsönadó”* elismerte, hogy 30 millió forinttal tartozik a bejelentőnek, melyet 2030. június 17. napjáig vállalt visszafizetni. Az okirat szerint K.L. a 30 millió forint tartozását az általa később felveendő 50 millió forintos CSOK állami támogatásból kívánja megfizetni, akként, hogy ezt az összeget egy összegben a bejelentő rendelkezésére bocsájtja, melyet követően a bejelentő 20 millió forint kölcsöntartozást ismer el K.L. felé, és ezt 2031. június 17. napjáig vállalta megfizetni K.L. felé. A CSOK felvétel sikertelensége esetére K.L. a családja tulajdonát képező o.-i ingatlan értékesítéséből kívánta fedezni a kölcsöntartozás megfizetését, mely ingatlan ekkor még nem volt K.L. tulajdonában.

A bejelentő és az eljárás alá vont ügyvéd által 2024. augusztus 15. napján aláírt Ügyvédi meghatalmazás alapján a bejelentő meghatalmazta az eljárás alá vont ügyvédet, hogy K.L. adóssal szemben kölcsöntartozás megfizetése, a S. ingatlannal összefüggő haszonélvezeti jog és bérleti jogviszony, a B. ingatlannal összefüggő haszonélvezeti jog tárgyában indítandó polgári peres és nemperes eljárásban, rendes és rendkívüli jogorvoslati eljárásra is kiterjedő hatállyal képviselje. Az ügyben megbízási szerződés nem került aláírásra.

A meghatalmazás alapján az eljárás alá vont ügyvéd fizetési meghagyásos eljárást kezdeményezett K.L.-lel szemben a „Kölcsönszerződés és tartozást elismerő okiratban” rögzített 30.000.000,-Ft visszakövetelése iránt. A fizetési meghagyást dr. B.B. közjegyző 2024. október 23. napján bocsátotta ki. A fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelemben a főkövetelés beazonosításához szükséges adatok körében az eljárás alá vont ügyvéd a „2024. június 17. napján kötött érvénytelen kölcsönszerződést” tüntette fel. Az érvénytelenségre tekintettel a követelés lejártának 2024. június 17. napját, míg a késedelmi kamat fizetési kötelezettség kezdő napjaként 2024. június 18. napját jelölte meg.

A bejelentő a fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelem eljárási díját két részletben, 2024. augusztus 21. napján és 2024. szeptember 30. napján megfizette az eljárás alá vont ügyvédnek.

A fentieket követően bejelentő képviselőjében dr. K.E.L. ügyvéd 2024. december 4. napján megkereste az eljárás alá vont ügyvédet, és tájékoztatta arról, hogy a bejelentő fel kívánja mondani a vele kötött megbízási szerződést. Egyidejűleg kérte, hogy az eljárás alá vont ügyvéd részéről további eljárási cselekményre az ügyben ne kerüljön sor, továbbá kérte a fizetési meghagyásos eljárás teljes iratanyagának megküldését.

K.L. a fizetési meghagyással szemben ellentmondással élt, hivatkozva arra, hogy *„2030. június 17. napjáig van határidő.”* Az ellentmondásról értesítő végzést az eljárás alá vont ügyvéd 2024. december 6. napján vette át, melyet a fizetési meghagyásos eljárás iratanyagával egyidejűleg ugyanezen a napon megküldött dr. K.E.L. ügyvéd részére.

Figyelemmel arra, hogy további eljárási cselekményre nem került sor, a Bíróság végzésével az eljárást megszüntette.

Eljárás alá vont ügyvéd az eljárást megszüntető végzésről 2025. január 21. napján tájékoztatta dr. K.E.L. ügyvédet, aki 2025. január 22. napján megküldött e-mailjében tájékoztatta az eljárás alá vont ügyvédet, hogy *„ügyfele nem vitte tovább az ellentmondás után az ügyet, tekintettel arra, hogy egy költséges eljárás lett volna, amiről mindketten tudjuk, hogy nem vezetett volna eredményre, mert le nem járt követelésről volt szó, amellyel kapcsolatban a fizetési meghagyásos eljárás idő előtti, azaz alaptalan volt.”*

A bejelentő bejelentése

A bejelentő 2025. január 7. napján előterjesztett bejelentésében előadta, hogy 2024. június 17. napján K.L. „Kölcsönszerződés és tartozást elismerő nyilatkozatot” írtak alá, melyet nem az eljárás alá vont ügyvéd készített, és amelyben K.L. elismerte és vállalta a bejelentő felé fennálló tartozásának visszafizetését.

Bejelentő rögzítette, hogy mielőtt tudomást szerzett volna a nyilatkozat valódi tartalmáról, felkereste az eljárás alá vont ügyvédet, akinek előadta, hogy tekintettel arra, hogy a nyilatkozatban foglaltaknak a kötelezett nem tett eleget, szeretne ellene fizetési meghagyásos eljárást indítani. Bejelentő rögzítette, hogy miután K.L. kötelezett ellentmondással élt a fizetési meghagyással szemben, szerzett tudomást a nyilatkozat valódi tartalmáról, így arról, hogy a kötelezett 2030. június 17. napjáig köteles megfizetni a tartozását, ami álláspontja szerint azt jelenti, hogy a kötelezett késedelme ezen időpontig nem áll be. Bejelentő e körben sérelmezte, hogy az eljárás alá vont ügyvéd nem tájékoztatta arról, hogy a követelés érvényesítése érdekében indított fizetési meghagyásos eljárás idő előtti. A fentieket követően bejelentő, az új jogi képviselője útján az eljárás alá vont ügyvédet tájékoztatás elmulasztása miatt a 350.000,-Ft (300.000,-Ft eljárási díj, 50.000,-Ft ügyvédi munkadíj) összegű kára megtérítésére hívta fel.

Az **eljárás alá vont ügyvéd** 2025. január 30. napján kelt észrevételében részletes védekezést terjesztett elő, melynek lényege, hogy a bejelentő által személyes konzultációjuk alkalmával előadott tényállás, és az általa rendelkezésére bocsátott iratok alapján széleskörű tájékoztatást nyújtott a bejelentő részére. Így tájékoztatta a bejelentőt, hogy a „Kölcsönszerződés és tartozást elismerő okirat” szerint K.L. 2030. június 17. napjáig tartozik visszafizetni a kölcsönösszeget. Eljárás alá vont ügyvéd előadta jogi álláspontját, mely szerint az okirat érvénytelennek minősül, tekintettel arra, hogy a bejelentő előadása szerint őt megtévesztették, melyre tekintettel a megállapodás akarati hibában szenved. Előadta továbbá, hogy a szerződés megtámadható, eredményes megtámadás következtében pedig megkötésének időpontjától érvénytelenné válik. Tájékoztatta továbbá a bejelentőt, hogy az okirat jogszabályba ütköző rendelkezést tartalmaz, ugyanis CSOK állami támogatás kölcsönösszeg visszafizetésére nem fordítható, mely körülményt a Ptk. szintén érvénytelenségi okként szabályozza a tilos szerződésre vonatkozó rendelkezések körében.

Eljárás alá vont ügyvéd észrevételében továbbá előadta, hogy részletesen tájékoztatta a bejelentőt valamennyi lehetséges jogi lépésről, e körben rögzítette azt is, hogy a „Kölcsönszerződés és tartozást elismerő okirat” érvénytelensége okán a 30.000.000,-Ft kölcsönösszeg visszakövetelésére – tekintet nélkül a kölcsönösszeg visszafizetésének okiratban megjelölt határidejére – sor kerülhet fizetési meghagyás útján is. A tájékoztatás kiterjedt a fizetési meghagyásos eljárásban fizetendő díjösszegekre és a peres eljárás illetékének 1.500.000,-Ft összegére is. Eljárás alá vont ügyvéd rögzítette, hogy a bejelentő a tájékoztatása alapján úgy döntött (figyelemmel a követelés érvényesítésére fordítandó összeg minimalizálására, és arra, hogy a bejelentő elmondása szerint esély mutatkozott arra, hogy K.L. adós a fizetési meghagyással szemben nem fog ellentmondással élni), hogy eljárás alá vont ügyvéd indítsa meg a fizetési meghagyásos eljárást.

Eljárás alá vont ügyvéd továbbá előadta, hogy miután a bejelentő a fizetési meghagyásos eljárás díját több részletben, végül 2024. októberében a rendelkezésére bocsátotta, a bejelentő utasításának megfelelően K.L. adóssal szemben benyújtotta a fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelmet. A fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelmében a követelés beazonosításához szükséges adatok körben a 2024. június 17. napján kötött kölcsönszerződés érvénytelenségét tüntette fel. Az érvénytelenségre tekintettel a kölcsön visszafizetése nyomban esedékessé vált, melyre tekintettel a késedelmi kamat fizetési kötelezettség kezdőnapját 2024. június 18. napjában jelölte meg. Az eljárás alá vont ügyvéd észrevételében hangsúlyozta, hogy a fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelmet nem a kölcsön visszafizetésének kölcsönszerződésen alapuló esedékességére, hanem a kölcsönszerződés érvénytelenségére tekintettel terjesztette elő. Előadta tovább, hogy az adós ellentmondásának előterjesztését követően a bejelentő új jogi képviselőjének 2024. december 4-i tájékoztatására tekintettel, mely szerint a bejelentő fel kívánja mondani a megbízását, kérte, hogy az ügyben további eljárási cselekmény elvégzésére ne kerüljön a részéről sor.

Eljárás alá vont ügyvéd kiemelte továbbá, hogy tekintettel a bejelentő teljeskörű tájékoztatására, a bejelentő 2024. december 20. napján kelt e-mailjében foglalt kártérítési igényét visszautasította. Eljárás alá vont ügyvéd mindezekre figyelemmel kérte az előzetes vizsgálat megszüntetését.

Az eljárás alá vont ügyvéd 2025. június 3. napján előterjesztett észrevételében kérte a tárgyalás megtartását és továbbra is hangsúlyozta, hogy teljes körűen tájékoztatta a bejelentőt valamennyi, a követelése érvényesítéséhez szükséges és lehetséges jogi lépésről. Kiemelte, hogy valótlán a bejelentő azon állítása, mely szerint a szerződés valódi tartalmáról, a kölcsön visszafizetésének 2030. június 17. napi határidejéről csak a fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelem előterjesztését követően szerzett tudomást. Eljárás alá vont ügyvéd rögzítette, hogy külön felhívta a bejelentő figyelmét az időelőttiségre, azonban az érvénytelenség okán, fizetési határidőre tekintet nélkül érvényesíthetőnek látta a követelést, az eredeti állapot helyreállítását. Hangsúlyozta továbbá, hogy a bejelentő a szerződés érvénytelenségére tekintettel bízta meg a fizetési meghagyásos eljárás megindítására.

A Fegyelmi Tanács az ügyben 2025. szeptember 8. napján tárgyalást tartott, ahol személyesen megjelent az eljárás alá vont ügyvéd, aki részletes nyilatkozatot tett. A korábbi beadványaiban foglaltakat fenntartva előadta, hogy fegyelmi felelősségét egyik pontban sem ismeri el. Ismételten hangsúlyozta, hogy részletesen ismertette a bejelentővel a jogi álláspontját és tájékoztatta az átadott iratok alapján, hogy milyen jogi megoldásokat lát az ügy rendezésére. Előadta, hogy arról is tájékoztatta a bejelentőt, hogy a fizetési meghagyással szemben ellentmondás érkezhetsz, és ha ezt követően per lesz belőle, akkor a perben az érvénytelenség nem vizsgálható. Arra külön felhívta a bejelentő figyelmét, hogy ez a per az érvénytelenség megállapításával nem fog járni, és elmondta a bejelentőnek, hogy csak akkor működik a fizetési meghagyásos megoldás, ha nem veszi át az adós az iratokat.

Az eljárás alá vont ügyvéd csatolt egy megbízási szerződést, mellyel kapcsolatosan előadta, hogy az aláírásra elő volt készítve a bejelentőnek, aki azt az eljárás alá vont ügyvéd irodájában történő megjelenései során végül nem írt alá, melyet az eljárás alá vont ügyvéd csak jóval később észlelt.

A **fegyelmi biztos végindítványában** a tényállást a fegyelmi eljárást kezdeményező határozatban foglaltakkal egyezően kérte megállapítani. A fegyelmi biztos az írásba foglalt megbízási szerződés és a tájékoztatás elmaradása okán, mint kisebb súlyú fegyelmi vétségekre tekintettel, az eljárás megszüntetése melletti figyelmeztetés alkalmazását indítványozta, és az eljárás alá vont ügyvéd kötelezését az lejárással felmerült költségek viselésére.

Az **eljárás alá vont ügyvéd záró felszólalásában** előadta, hogy a megbízási szerződés írásba foglalása kapcsán tévedésben volt, az volt a tudattartalma, hogy a bejelentő azt aláírta. A bejelentő téves tájékoztatásával kapcsolatosan előadta, hogy az iratokat átvizsgálva a legjobb tudása szerint tájékoztatta a bejelentőt.

A fegyelmi tanács döntése

Az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény (**Üttv.**) **107. § a) pontja** szerint fegyelmi vétséget követ el az ügyvédi tevékenységet gyakorló kamarai tag, ha az ügyvédi tevékenység gyakorlása során az e tevékenység gyakorlásából eredő, jogszabályban, a Magyar Ügyvédi Kamara Alapszabályában és a területi kamara alapszabályában, vagy etikai szabályzatban meghatározott kötelezettséget szándékosan vagy gondatlanságból megszegi.

Az **Üttv. 1. § (3) bekezdése** kimondja, hogy az ügyvédi tevékenység gyakorlójának az ügyvédi tevékenységet lelkiismeretesen, a legjobb tudása szerint, a jogszabályok megtartásával kell gyakorolni.

Az **Üttv. 29. § (1) bekezdése** alapján a megbízási szerződést írásba kell foglalni, kivéve, ha az csak jogi tanácsadásra irányul.

Az ügyvédi hivatás etikai szabályairól és elvárásairól szóló **6/2018. (III. 26.) MÜK szabályzat (ÜESZ)** **2.2. pontja** értelmében az ügyvédi tevékenység gyakorlója a rábízott ügyet a tényállást ismerve, jogilag felkészülten, elsősorban az ügyfél tényelőadásainak szem előtt tartásával látja el.

A Fegyelmi Tanács mindenekelőtt rögzíti, hogy jelen eljárás során abban kellett állást foglalnia, hogy készült-e a felek között írásbeli megbízási szerződés, mi volt a megbízás tárgya, valamint, hogy az eljárás alá vont ügyvéd a kifogásolt ügyben a hivatásrendi szabályok szerint a bejelentőt teljes körűen tájékoztatta-e. A Fegyelmi Tanács eljárása nem terjed ki, és így nem vizsgálta a „Kölcsönszerződés és tartozást elismerő okirat” érvénytelenségének kérdését, valamint a követelés érvényesítése érdekében indított eljárás jogszerűségét. E körben megjegyzi a Fegyelmi Tanács, hogy a fentiekre tekintettel nem is értékelte az eljárás alá vont ügyvédnek a kifogásolt ügy érdemében előadott jogi érvelését.

A Fegyelmi Tanács kétséget kizáróan megállapította, hogy nem készült a felek között írásbeli megbízási szerződés. Az eljárás alá vont ügyvéd mindezt nem vitatva, hivatkozott arra, hogy az általa előkészített megbízási szerződést a bejelentő nem írta alá, melyet csak jóval később észlelt, így abban a tudatban volt, hogy az a bejelentő által aláírásra került. A Fegyelmi Tanács e körben rögzíti, hogy ahogy a megbízási szerződés szerkesztése is az eljáró ügyvédet terheli, úgy az is a felelősségi körébe esik, hogy gondoskodjon az ügyfél részére történő rendelkezésre bocsátásáról és ellenőrizze, hogy azt az ügyfél aláírta. Mindezek alapján a Fegyelmi Tanács megállapította, hogy az eljárás alá vont ügyvéd azzal a magatartásával, hogy a jogi képviseleti tevékenységére irányuló megbízás írásba foglalását elmulasztotta, megsértette az Üttv. 29. § (1) bekezdését, mellyel az Üttv. 107. § a) pontjában meghatározott egy rendbeli szándékos fegyelmi vétséget követett el.

A Fegyelmi Tanács rögzíti, hogy az Üttv. 29. § (2) bekezdése alapján a megbízási szerződés írásba foglalásának elmaradása a megbízás érvényességét nem érinti, de ilyen esetben a megbízás tartalmának bizonyítása a megbízottat terheli.

A Fegyelmi Tanács osztva a fegyelmi biztos álláspontját, megállapította, hogy az eljárás alá vont ügyvéd megbízása csupán a fizetési meghagyásos eljárásra terjedt ki, és nem tartoztak bele a meghatalmazásba foglalt további ügyek. Az eljárás alá vont ügyvéd a meghatalmazása alapján benyújtotta a fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelmet, azonban az ügyben további jogi lépésre már önhibáján kívüli okból, figyelemmel a bejelentő új jogi képviselőjének megkeresésére, nem tudott sort keríteni.

Az eljárás alá vont ügyvédet terhelte annak bizonyítása, hogy a bejelentőt az eljárás megindítása előtt mindenre kiterjedően tájékoztatta, melynek azonban az eljárás alá vont ügyvéd nem tett eleget, az az eljárás során nem nyert bizonyítást. A Fegyelmi Tanács e körben szükségesnek tartja kiemelni, hogy a jelen ügy tárgyát képező fegyelmi vétségek szorosan összefüggnek, hiszen amennyiben rendelkezésre állna a megbízott eljárás alá vont ügyvéd által előadott tájékoztatásokat, kioktatásokat tartalmazó, megfelelően részletezett megbízási szerződés, úgy az eljárás alá vont ügyvéd az őt terhelő bizonyítási kötelezettségnek további bizonyítás felvétele nélkül is eleget tudott volna tenni.

A Fegyelmi Tanács a bizonyítékokat mérlegelve, és az eljárás alá vont ügyvéd ellenkező állítására vonatkozó bizonyítási indítványa, és bizonyítékai hiányában megállapította, hogy az eljárás alá vont ügyvéd azzal a magatartásával, hogy nem megfelelően tett eleget a tájékoztatási kötelezettségének, megsértette az Üttv. 1. § (3), bekezdésének, valamint az ÜESZ 2.2. pontjának rendelkezéseit, amellyel az Üttv. 107. § a) pontjában meghatározott, további egy rendbeli szándékos fegyelmi vétséget követett el.

A Fegyelmi Tanács álláspontja szerint a fenti fegyelmi vétségek szándékosan elkövetettnek minősülnek, hiszen az ügyvédeknek ismerniük kell a rájuk vonatkozó hivatásrendi normákat és ezen normák fentiek szerinti megszegése, tudatos figyelmen kívül hagyása, az állandó fegyelmi gyakorlat szerint szándékos elkövetésnek minősül.

A Fegyelmi Tanács a büntetés kiszabása során enyhítő körülményként értékelte az eljárás alá vont ügyvéd ténybeli beismerését azzal kapcsolatosan, hogy nem készített írásbeli megbízási szerződést, és azt, hogy egy gyermek eltartására köteles. A Fegyelmi Tanács súlyosító körülményt nem észlelt.

A fegyelmi eljárásról szóló 20/2018.(XI.26.) MÜK szabályzat (FESZ) 1.4. és 1.5. pontjai rögzítik, hogy a fegyelmi felelősség elbírálására – jogszabály, vagy szabályzat eltérő rendelkezése hiányában – a fegyelmi vétség elkövetése idején hatályban lévő rendelkezéseket kell alkalmazni. Amennyiben az elbíráláskor hatályban lévő rendelkezések alapján a magatartás már nem minősül fegyelmi vétségnek, vagy enyhébb jogkövetkezmények alkalmazását teszik lehetővé, úgy ezeket kell alkalmazni.

A cselekmény elkövetésekor és elbírálásakor egyaránt az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény (Üttv.) volt hatályban, azzal az eltéréssel, hogy a 2025.07.01. napjától hatályos szabályozás 131. § (3a) bekezdése lehetővé teszi a Fegyelmi Tanács számára, hogy megszüntetés mellett írásban figyelmeztetést alkalmazzon a kisebb tárgyi súlyú fegyelmi vétség esetén. Az Üttv. 131. § (3a) bekezdésének 2025. július 01. napjától hatályos szabályozása rögzíti, hogy a fegyelmi tanács az eljárás megszüntetése mellett írásban figyelmeztetést alkalmazhat, ha az eljárás alá vont személy felelősségét kisebb súlyú fegyelmi vétségben állapítja meg.

A fentiekre tekintettel a Fegyelmi Tanács az eljárás alá vont ügyvédre kedvezőbb – elbíráláskori – jogszabályt alkalmazta és ezen elbíráláskor hatályos szabályok alkalmazásával – egyezően a fegyelmi biztos indítványával - alkalmazott az eljárás megszüntetése mellett figyelmeztetést.

Az eljárás alá vont ügyvéd terhére kettő szabályszegés állapítható meg, melyek szorosan összefüggnek egymással, súlyuk csekély, ezért a Fegyelmi Tanács szükségtelennek találta fegyelmi büntetés kiszabását, és megállapította, hogy figyelmeztetés alkalmazása áll arányban az elkövetett fegyelmi vétségek tárgyi súlyával.

Az Üttv. 109. § (1) bekezdése alapján a Fegyelmi Tanács a fegyelmi büntetést a fegyelmi vétség súlyára és ismétlődésére, valamint a fegyelmi vétséggel érintett ügy érdemére való kihatására tekintettel, az elkövetésre irányuló szándék vagy gondatlanság fokának megfelelően, az általa feltárt összes súlyosító és enyhítő körülmény figyelembevételével mérlegelési jogkörében szabja ki.

Miután az eljárás alá vont ügyvéd felelőssége megállapításra került, a Fegyelmi Tanács kötelezte az eljárás alá vont ügyvédet az Üttv. 142. § (2) bekezdése és a FESZ. 40.2. a) pontja alapján a fegyelmi eljárás 80.000 Ft összegű átalányköltségének megfizetésére.

A fenti határozat 2025. november 26. napján jogerős és végrehajtható.

(Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság – 2025. F. 171.)